

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 66

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana

Sessió celebrada dia 13 de març del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 10514/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a protecció de les persones immigrants.	930
2) RGE núm. 10567/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a programes d'estiu i menjador.	935
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions?

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí presidenta, Esperança Marí substitueix Joana Barceló.

LA SRA. PRESIDENTA:

L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 10514 i 10567/13.

1) Proposició no de llei RGE núm. 10514/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a protecció de les persones immigrants.

En primer lloc per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 10514/13 del Grup Parlamentari MÉS, relativa a protecció de les persones immigrants té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Presidenta, bones tardes a tots i a totes. Quan el Grup Parlamentari MÉS va registrar aquesta proposició no de llei, va ser el mes d'octubre i feia pocs dies que havia succeït al Mar Mediterrani una desgràcia que va consistir en més de 200 persones mortes, 200 persones ofegades a pocs metres de la primera costa d'Europa. Va passar a les costes de Lampedusa, que jo crec que va remoure consciències i a partir d'aquesta tragèdia humana, una tragèdia que jo crec que ens ha de fer empegueir a tots i avergonyir dels fets succeïts, es varen remoure consciències i a Europa, d'ençà del registre d'aquesta proposició no de llei, s'han mogut determinades coses i jo crec que s'ha pres una millor consciència i una millor sensibilitat respecte que s'ha de lluitar contra el tràfic il·legal de persones immigrants d'una forma conjunta. Però tot i així, crec que és plenament en vigor, perquè els punts que recull aquesta proposició no de llei i pensam que es poden continuar defensant.

Aquesta proposició no de llei, bàsicament, té dos punts bàsics, o reuneix dues voluntats bàsiques: una, que el Parlament de les Illes Balears es manifesti d'una forma clara i contundent que qualsevol situació d'una immigració, sigui legal o il·legal, s'ha de tractar des del vessant dels drets humans i la cooperació internacional. Els fets que succeeixen en aquest moment a les fronteres del nostre país, a les fronteres italianes, crec que s'allunya del que hauria de ser un tracte humanitari davant la immigració. Això no lleva que, com a estats diferents de cada un dels països d'Europa, es pugui tenir una defensa i una protecció de les fronteres i perseguir o lluitar contra l'entrada d'immigrants de forma irregular; però una cosa és lluitar contra aquesta situació, contra aquesta figura i l'altra és tractar les persones d'una forma diferent i per a nosaltres, sempre amb els drets humans. Per tant, aquest tracte del problema de les persones immigrants, no de la immigració, de les persones immigrants amb totes les garanties dels drets humans.

I després l'altre bloc d'aquesta proposició no de llei és promoure polítiques d'immigració conjuntes europees. Pensam que no només és un problema dels països que reben aquestes onades d'immigració, que són bàsicament a Europa dos fronts: per una banda, hi ha el sud d'Europa, la Mediterrània, que rep persones sud-saharianes, marroquins en menor mesura, però també, de somalis, d'Afganistan, d'Eritrea, i després, la frontera que és més al nord, que reben immigració bàsicament d'Afganistan. Però tenen l'entrada a Europa a través d'aquestes dues grans fronteres. I per tant, el seu objectiu no és entrar a Espanya, en el cas que treballam, sinó entrar a Europa a través d'Espanya. Per tant, pensam que s'han de fer polítiques europees per poder tractar aquest problema de la immigració.

La desesperació que suposa una persona immigrant, com en el cas de la frontera sud de la Mediterrània, que nosaltres hi participam d'aquestes persones que són capaces de recórrer 4.000 quilòmetres caminant, molts d'aquests en territoris absolutament desèrtics, situacions d'explotació, alguns passen per moments d'esclavitud i tot i així insisteixen, ens ha de fer pensar que s'ha de tractar el problema des del punt de vista de la cooperació internacional. Hem de recordar per tenir en compte això que la diferència econòmica i social més important que es produeix en tot el conjunt del món, es produeix a la frontera entre Espanya i el sud d'Àfrica. N'hi ha una altra també entre Palestina i Israel, però aquesta encara és manco que la diferència que hi ha entre l'Àfrica i Espanya com a representant d'Europa. Per tant, la diferència entre ésser aquí o a 300 quilòmetres per a aquestes persones és una diferència substancial. Podem entendre l'esforç i la voluntat de superar aquesta frontera.

Per tant, pensam que som davant d'una situació que necessita una cooperació internacional i necessita, insistim, un tractament humanitari de les persones immigrants. La immigració s'ha de tractar des d'un punt de vista polític, des d'un punt de vista diplomàtic, però les persones s'han de tractar des de la garantia dels drets humans. Som davant d'una sangria humana, Vittorio Longhi, que és un dels grans investigadors de tot el fenomen migratori que es produeix en aquest segle XXI i part del XX, diu que 20.000 persones han mort ofegades a la mar Mediterrània en els darrers 15 anys, calcula unes 20.000 persones i, tot i així, insisteixen.

Per tant, la nostra proposició no de llei va en aquest sentit, per una part el primer punt seria lamentar la mort injusta de les persones immigrants que des de fa més de 20 anys succeeix a les costes de la Mediterrània i a les costes de Canàries. Recordar-los aquesta dada que dóna aquest investigador, més de 20.000 persones es calcula que han perdut la vida intentant superar la mar Mediterrània, especialment la tragèdia de Lampedusa amb la mort de més de 200 persones el 3 d'octubre de 2013.

El segon punt és que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de l'Estat espanyol que dediqui recursos diplomàtics i econòmics a lluitar contra les màfies que exploten persones que volen immigrar cap Europa, fugint de la misèria o de la guerra. Hem de saber també que moltes d'aquestes persones són possibles refugiats de guerres o de conflictes polítics i socials, que s'embarquen igual que un immigrant i quan arriben a les costes del sud d'Europa, Itàlia o Espanya, no se'ls tracta com a potencials exiliats, sinó que els tracten tots igual com si fos un problema d'immigració, quan qualcun o molts d'aquests tendrien dret a sol·licitar l'asil i, com a mínim, a què sigui estudiat el seu expedient. Nosaltres sabem que l'Estat espanyol sempre ha fet feina en aquest sentit, però nosaltres pensam que ha de reforçar aquests recursos diplomàtics i econòmics perquè realment tenim els problemes a les nostres fronteres.

I després també pensam que el Parlament de les Illes Balears ha d'instar el Govern espanyol a fer propostes concretes. Una és que redobli els esforços per lluitar contra els traficants que exploten persones que volen immigrar. S'ha de treballar molt amb els països d'origen d'aquest conflicte, d'aquesta immigració on es produeix el tràfic.

Pensam que s'ha revisar la normativa europea de ports i embarcacions per garantir que les embarcacions i ports que recullin naufragats no tendran cap tipus de dificultat per desembarcar les persones auxiliades en els ports dels estats membres de la Unió Europea. Sobre això hi ha una normativa internacional de la mar que obliga els vaixells que, davant d'un possible naufragi, s'han d'aturar i recollir, però les dificultats que de vegades troben aquests vaixells per desembarcar les persones que han estat auxiliades és molt comú desgraciadament en el conjunt d'Europa.

Recordar-los que l'any 2010 hi va haver un conflicte internacional perquè un vaixell va replegar 140 immigrants d'una situació de naufragi i varen estar més de 6 dies discutint si havien de desembarcar a Malta o havien de desembarcar a Itàlia, perquè ningú no es volia fer càrrec d'aquesta situació. Fins al punt que hi ha determinats països com Itàlia, on el patró que pugui recollir un naufragi on hi hagi immigrants en situació d'il·legalitat, podria ser condemnat penalment. Això sembla que s'ha modificat amb les darreres resolucions europees, però encara tenim situacions d'aquestes a Europa. Per tant, hem de garantir que quan hi hagi una atenció humanitària, que un vaixell empari o socorri persones naufragades a la mar, no hi hagi entrebancs per poder-les baixar a qualsevol port europeu i si és necessari amb ajudes econòmiques per part de la Unió Europea.

I després l'altra és que s'augmentin les partides en els pressuposts, per tal de destinar a embarcacions i recursos humans, amb la missió de vigilància i rescat a la Mediterrània i a la costa canària. Contínuament hi ha entrada d'aquestes embarcacions, aquí tenim un gràfic que va publicar *El País*, on es veu d'una forma molt clara que pugen des de l'any 2010 tots els intents d'entrada via terrestre o amb pastera, en el conjunt de l'Estat espanyol. Per tant, això no s'aturarà, no s'aturarà amb un decret, no s'aturarà amb una tanca electrònica, o amb pues que fan molt de mal. S'ha d'aturar amb polítiques d'immigració en els països d'origen.

I després finalment, que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat a augmentar els fons de cooperació internacional, especialment amb els països que generen immigració a Europa. Són fonamentals les partides de cooperació. Jo crec que aquesta gràfica que els mostr és clarament això. Nosaltres les podem interpretar així, segurament hi ha altres interpretacions, però aquesta és la nostra, quan hi ha baixades espectaculars dels fons de cooperació a partir de l'any 2008, 2009, 2010, perdonin, a partir de l'any 2010, comença una altra vegada l'entrada massiva per terra i per mar. Si a l'any 2007 eren 1.587; l'any 2008, 1.198, hi havia polítiques econòmiques; l'any 2009, 1086, es comencen a retallar les polítiques de cooperació i comença a pujar la presència d'immigrants que volen entrar a Europa: 1.600 a l'any 2010; 3.368 a l'any 2011...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago ha d'acabar.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Tot d'una Presidenta, gràcies. I l'any 2013, 4.354. Les polítiques de cooperació són necessàries per evitar que hi hagi aquesta massiva immigració cap a Europa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Per fixar posicions per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador, per un temps també de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta proposició no de llei, tot i que va ser presentada fa molt de temps, té plena vigència i actualitat per tots els fets coneguts i succeïts. No obstant, nosaltres també compartim aquesta inquietud i la por de què la immigració i el tràfic de persones immigrades continuï posant en perill a milers de persones en el present i en el futur, perquè els immigrants objecte de tràfic són molt vulnerables a l'explotació i sovint les seves vides corren aquest perill que hem dit. Hi ha milers de persones que han mort asfixiades en contenidors, que han mort en els deserts, travessant aquests deserts inacabables, moltes vegades en condicions de molta dificultat i acaramullats en camions, a camions que estaven plens de gent i quan en caia un, ni tan sols s'aturen a recollir aquestes persones que queden a les rutes de la immigració.

Per tant, el tràfic il·lícit d'immigrants i les activitats que envolten el tràfic immigrant, aporten molts beneficis als autors d'aquests delictes i alimenten també la corrupció i la delinqüència organitzada. Una de les formes més perilloses del tràfic il·lícit dels immigrants és per mar i sovint són petites embarcacions, manejades fins i tot pels propis immigrants, sense cap tipus de tecnologia, o d'experiència en marineria, o navegació, i els donen un GPS, o una brúixola i els embarquen, després d'haver cobrat el passatge moltes vegades cap a la mort. Naveguen sense nom, naveguen sense cap tipus de documentació. Moltes vegades és impossible identificar els seus propietaris i el risc de naufragi és molt alt. En algunes ocasions aquestes embarcacions ni tan sols duen la benzina necessària per poder arribar a port, perquè els traficants confien que siguin les autoritats les que donin auxili a aquestes embarcacions i així també s'estalvien la despesa d'omplir el dipòsit de benzina.

La batlessa de Lampedusa, en una carta enviada a la Unió Europea el 2013, es demanava com havia de ser de gran el cementeri de Lampedusa, aquesta era la seva pregunta. Perquè sovint arribaven a aquesta illa aquestes onades de persones immigrants. Aquesta carta va ser un toc d'atenció al silenci d'Europa davant una tragèdia que es converteix en normalitat per aquesta petita illa italiana a poc més d'un centenar de quilòmetres de les costes africanes. "Estam en emergència" va advertir la batlessa a febrer del 2013, tota una premonició del que estava a punt de succeir. El 3 d'octubre naufragà un vaixell amb mig miler d'eritreus i somalis embarcats. Les imatges varen donar la volta al món, els titulars dels principals mitjans parlaren de "vergonya" i els polítics d'una Europa blindada als que fugen de les guerres, de la persecució o de la misèria, llançaven els seus missatges de condol i de suport. Dos anys abans, un altre naufragi va tenir lloc, l'abril del 2011 en la Mediterrània, que se'n va dur la vida d'entre 200 i 300 persones que fugien del conflicte de Líbia. Aquest mateix any les conseqüències de l'anomenada primavera àrab, varen marcar un punt d'inflexió en els fluxos migratoris.

L'Organització Mundial per a les Migracions calcula que des de 1993 han mort més de 20.000 persones en l'intent desesperat d'arribar a les costes italianes. Lampedusa i la Mediterrània són descrits per la directora d'Amnistia Internacional, com "una tomba d'immigrants" i Lampedusa com a "símbol de la globalització de la indiferència", com va sentenciar el Papa Francesc a la seva visita a l'illa l'estiu passat.

El nostre particular drama migratori té un nom, un lloc i uns efectes concrets, es diu la tanca de Melilla, un mur metàl·lic de 12 quilòmetres de llargària. Nosaltres no estam d'acord en permetre una entrada massiva de persones immigrants, però els mitjans de contenció no poden causar ni danys físics, ni la mort com ha passat, com ha passat ara amb la mort de 15 immigrants sud-saharians, morts ofegats a pocs metres de la costa. "Hauria estat millor no haver llançat les pilotes de goma", va reconèixer a una entrevista fa dos dies el ministre d'Interior. "No s'haurien d'haver produït els disparos dels antidisturbis, perquè no varen servir per dissuadir els immigrants", va afegir el mateix ministre. L'actuació policial per reprimir l'entrada d'immigrants a Espanya que ha provocat aquesta tragèdia, ha estat qüestionada per la comissària europea Cecilia Malmström, que va demanar tot el material gràfic per determinar si es varen vulnerar els drets humans d'aquestes persones.

El Grup Socialista en el Congrés dels Diputats també ha exigint les gravacions, els informes i les ordres que es donaren a la Guàrdia Civil, a l'espera de valorar la reprovació del ministre d'Interior. No obstant això, però, tenim molt clar que una cosa és que el Govern doni explicacions del que va passar a Ceuta i una altra és la política d'immigració. Són dues coses diferents i que nosaltres volem diferenciar. Per això ahir, en el Congrés dels Diputats, va quedar palès que el Govern tindrà el suport dels socialistes a l'hora de cercar acords d'estat en aquesta matèria. Per començar respecte d'Europa, on hem de deixar ben clar que no som la frontera del sud d'Europa, aquest no és un problema exclusiu de les fronteres espanyoles, el problema va més enllà d'això. El drama que envolta la immigració il·legal ens obliga a treballar per arribar a acords a nivell europeu i a nivell estatal, per allunyar la intensitat populista que provoca aquest debat dins la Unió Europea.

Amb aquesta perspectiva, confiam en el compromís que han manifestat els líders europeus en revisar tots els paquets de polítiques migratòries i d'asil el juny del 2014, per arribar a noves legislacions que evitin drames com el de Lampedusa. Dins aquest marc és especialment important la constitució del Grup Europeu de Treball Especial per tractar aquesta problemàtica a la Mediterrània i que presentarà les seves conclusions dins aquest any. No obstant i a l'espera dels resultats que aquest grup presentarà, creim convenient donar suport a aquesta proposició no de llei en tots els seus punts.

Primer, lamentam la mort injusta dels milers d'immigrants que per causa d'un tràfic il·legal posen la vida en perill. Segon, pensam que és oportú fer arribar la proposta a l'Estat, ara que es pot produir el debat en el Congrés dels Diputats per arribar a un pacte sobre la immigració, de demanar al Govern que inclogui dins un possible futur document la lluita contra les màfies que exploten les persones que volen immigrar.

En relació amb el tercer punt de la proposta, hem de recordar que la Comissió de Llibertats civils de l'eurocambra va aprovar el mes passat noves regles que obligaran la policia fronterera a donar prioritat al salvament dels immigrants que estiguin en risc dins la mar, per evitar tragèdies com les de Lampedusa; a més a més es va acordar no bloquejar ni rebutjar l'arribada de vaixells amb immigrants en alta mar, els agents estaran únicament autoritzats a donar l'avís que no poden entrar en aigües territorials d'un estat membre. El text legal impedeix que s'apliquin sancions penals als capitans dels vaixells que rescatin immigrants arribats de manera irregular mitjançant les seves fronteres marítimes.

La part negativa de tota aquesta regulació i de tota aquesta nova reglamentació és que les noves regles que han estat pactades amb els governs dels 28 s'aprovaran el proper mes d'abril però no seran d'aplicació obligatòria en les operacions purament nacionals. Nosaltres lamentam que no siguin d'aplicació obligatòria també per a les forces nacionals, ja que la tragèdia de Ceuta, on varen morir 15 immigrants mentre eren rebutjats per les forces policials quan intentaven arribar a les costes espanyoles, demostra molt clarament que aquestes regles

són molt necessàries. Aquestes regles inclouen procediments per garantir que les persones que necessiten protecció internacional, les víctimes de tràfic d'éssers humans, els menors, que són molt vulnerables, els menors no acompanyats són utilitzats per les màfies per poder tenir accés a aquestes persones, i altres persones també vulnerables com són les dones, siguin tractades dins el respecte dels seus drets humans.

Per tant nosaltres compartim tots els punts, i també volem destacar que evidentment compartim que és des de la cooperació on s'ha de lluitar en els països d'origen, per evitar que aquestes persones surtin per cercar un futur millor que no tenen als seus països.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. I pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz, per un temps de deu minuts.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, (...) el problema de la inmigración irregular está presente en nuestra sociedad y también es de actualidad reciente, si bien es cierto que me gustaría, o, mejor dicho, a nuestro grupo nos gustaría hacer una serie de consideraciones sobre esta cuestión.

En los años 2006 y 2007 la inmigración irregular constituía la segunda preocupación en el conjunto del estado, 2006, 2007. El 2006 llegaron a nuestras costas más de 39.000 inmigrantes, de los cuales 30.000 a las Islas Canarias. Sin embargo el año pasado, 2011, de 39.000 inmigrantes pasaron a 3.237 inmigrantes irregulares. Son declaraciones del ministro de Interior en la comisión del Congreso de los Diputados del 13 de febrero de 2014, o sea del mes pasado.

Esos datos sin duda no son fruto de la casualidad, es fruto del trabajo y compromiso y de la sensibilización, que también aquí se ha expuesto, que también compartimos con el resto de grupos que antes han intervenido; fruto, trabajo y compromiso de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado, y de la colaboración internacional. Desde el año conocido vulgarmente como (...) los cayucos, que fue el año 2006, las autoridades públicas no se han cruzado de brazos sino que han trabajado y están trabajando para mejorar la ordenación de esos flujos migratorios. Es importante garantizar la seguridad de nuestras fronteras y seguir luchando contra las mafias que trafican con personas. Hay que intensificar una política de colaboración entre los países de origen y tránsito, y apostamos por el fomento, que también aquí antes se ha comentado, de una emigración reglada.

Entre esas acciones concretas cabe destacar la inauguración en octubre del centro de coordinación para la vigilancia marítima de costas y fronteras, todo un centro pionero dentro de la Unión Europea; la interconexión entre los sistemas de vigilancia costera de España y Portugal, donde se materializó la primera patrulla aérea conjunta entre ambos países; en diciembre de 2013 entró en vigor Eurosur con el propósito de reforzar las fronteras exteriores del espacio Schengen y reducir

el riesgo que supone para los inmigrantes poder llegar a nuestros países en condiciones que todos ya sabemos y que antes se han expuesto.

¿Y qué quiero decir con todo esto? Que pese a que las cifras de los inmigrantes que van llegando a nuestras fronteras se han reducido de forma notable, como antes he comentado, de 39.000 a más de 3.000, no se tienen que seguir..., o el camino no debe ser escatimar esfuerzos para tener..., porque el objetivo es tener unas fronteras seguras en el espacio europeo de libertad, seguridad y justicia.

Todas esas acciones van en la lucha de aquellas personas que venden falsas ilusiones y se aprovechan de las vidas humanas, es decir, las mafias. El desespero por buscar una vida mejor es aprovechado por colectivos que trafican con la esperanza de muchos seres humanos. En esta línea las autoridades intensifican toda su labor, y de ahí hay que reconocer la importante y eficaz labor de los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado, que algunos colectivos, tristemente y sectorialmente, han querido vender una imagen irreal del gran trabajo que desempeñan, y sobre todo la Guardia Civil. Y también la gran labor que realizan las organizaciones no gubernamentales, que desempeñan una labor humanitaria totalmente encomiable.

España -ya se ha explicado aquí- no está sola, ni debe estar sola, ya que sólo es el punto más próximo para aquellas personas que de manera irregular quieren entrar en la Unión Europea. Es un problema social que debe ser entendido como un problema social por parte de todos los países de la Unión Europea, no sólo del conjunto de España; problema social de todos países de la Unión Europea.

Centrándonos en la PNL que hoy presenta el Grupo MÉS, mejor dicho, que hoy debatimos, y en la línea del ofrecimiento que ayer dijo el ministro y que tendió la mano a la oposición para intentar llegar a acuerdos de estado o pactos de estado en un tema tan sensible y fundamental como es éste, quisiéramos argumentar nuestra postura sobre los cuatro puntos.

Al primer punto le daremos apoyo, como no puede ser de otra manera. De hecho, cuando se produjeron los dramáticos naufragios de Lampedusa que antes he comentado, ya el Gobierno de España reiteró la necesidad de colaborar de manera más estrecha con los países de origen y tránsito. Al segundo punto también le daremos apoyo, como explicaba anteriormente, ya que es notoria toda la apuesta y toda la voluntad política de recursos y de medios que se está haciendo para luchar contra las mafias. El tercer punto; hace unos días el ministro del Interior reclamó a la Unión Europea impulsar proyectos valorados por más de 45 millones de euros y destinarlos a la mejora de la gestión de la inmigración en el caso de Ceuta y Melilla.

Y en el cuarto punto ya nos gustaría a todos los grupos aquí presentes poder destinar más recursos a cooperación internacional, yo creo que a todos los que estamos aquí presentes nos gustaría destinar muchos más recursos o, mejor dicho, no destinarlos porque a lo mejor sería una garantía de que en esos países no hay unos problemas sociales o económicos importantes; lo que sucede es que debemos ser prudentes y ser realistas, y no lanzar brindis al sol puesto que es un tema tan sensible que merece una política más realista y mucho más prudente. Yo creo que realmente a nadie le debe gustar cuando se baja un presupuesto en cooperación internacional; tampoco debe gustar a los compañeros que antes han hablado cuando su gobierno bajó el 45% en esta comunidad autónoma en cooperación internacional; seguramente tampoco nos gusta a este grupo cuando el Gobierno del Estado ha tenido que bajarlo. Ahora por suerte se ha aumentado un 2% en esta comunidad autónoma, y ojalá en el futuro se aumente más o, incluso, lleguemos un día a un mundo en que no haga falta invertir en cooperación internacional, porque significaría que las cosas funcionan mucho mejor en este mundo.

Por tanto, con el ánimo de intentar llegar a un acuerdo y poder transmitir que todos vamos a una en esta cuestión tan sensible, la propuesta que nos gustaría incorporar como enmienda *in voce* sería..., en el punto cuarto dice que "*El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat espanyol a augmentar el Fons de cooperació internacional*", y aquí añadiríamos "*en la mesura que sigui possible*", o buscar una coletilla que puede ser lo más ajustada a la realidad, "*especialment amb els països que generen immigració a Europa*".

Yo creo que un tema tan sensible no se merece lanzar brindis al sol o hacer demagogia. Hay que ser realistas en la situación en la que vivimos, en la que pasan las administraciones, en los problemas que suceden en nuestro entorno mucho más cercano, y yo creo que con esta incorporación o esta enmienda *in voce* pues más o menos se ajustaría mucho más a la realidad y pasaríamos un poco, quizá, de lanzar o aprobar una proposición no de ley donde, digamos, fuese mucho más realista en los tiempos que circulan, que corren, y que todos sabemos, los que hemos tenido la capacidad de gestionar en algún momento de nuestra vida alguna administración.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sanz. Supòs que vol fer ús de la paraula la Sra. Santiago, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Vull agrair des del grup parlamentari el suport a aquests tres punts. Pens que és fonamental aquest suport.

Vostè deia, el parlamentari del Grup Popular deia que en el primer punt ja el Govern ho havia dit. Nosaltres no ens podem aturar, com a Parlament, perquè ho hagi dit un govern o l'altre, com a parlament hem de ser una institució autònoma i hem de poder dir la nostra, independentment que ho hagin dit altres

institucions. Per això, crec que no s'havia fet i és convenient que s'hagi fet.

En relació amb els altres punts, vostè ho centra molt a Ceuta i Melilla i jo ho vull enfocar com un problema europeu, perquè Ceuta i Melilla tenen el problema, però també el té Lampedusa i també el tenen altres zones del sud d'Europa. Per tant no només és un problema espanyol sinó que és un problema de tot el sud de la Mediterrània.

Coincidim també amb la parlamentària del Grup Socialista que una cosa és el dret que tenim tots els estats de poder voler controlar l'entrada d'immigrants, i, l'altra, el tractament que es fa individual als immigrants, i això són coses que s'han de diferenciar. Una cosa és intentar evitar l'entrada, i l'altra és tractar la persona immigrant com un subjecte, com una persona que té drets humans i que té determinades garanties independentment de la situació en què es trobi.

A nosaltres el tema de Melilla també ens preocupa, hem fet dues PNL -per això no ho hem introduït aquí-, una contra aquestes tanques i l'altra també contra els fets succeïts recentment a Melilla, que ja hi haurà moments per tractar-ho.

És vera que les coses..., en cooperació no hi ha doblers suficients. Jo vull recordar-los, perquè ho dic cada vegada, que varem reduir un 40% la cooperació però no varem llevar ni un euro, ni un euro, a les ONG; varem reduir de viatges, varem reduir càrrecs, varem reduir formació, varem reduir inversió en revistes, però ni un euro, ni un euro, en les ONG. Les ONG encara l'any 2013 han rebut la partida de l'any 2011 del Govern. A les ONG no se'ls va tocar ni un euro.

Jo crec que hi ha prioritats. Miri, el Govern podia fer dues coses: o fer una política d'immigració per aturar la immigració, com està fent ara, que és una política agressiva, posar les famoses concertines a les tanques és una política agressiva, i aquestes concertines no han estat gratis; ara vol modificar tot el tancat que tenim a Ceuta amb difusors de *líquido irritante antivandálico*, amb més concertines, amb malles antienfilada..., en fi, que costarà una doblorada. Si aquests doblers s'invertissin en els camps del Marroc, als camps on hi ha aquestes persones, per garantir-los un retorn amb seguretat al seu país potser no tendríem aquestes dramàtiques escenes que tenim.

Per tant sí que hi ha altres fórmules de lluitar contra la immigració il·legal, perquè aquesta gent, que ha corregut 4.000 quilòmetres, d'ells 2.500 desèrtics, no tornarà enrere per moltes concertines que els posin davant. Però, en canvi, si es fa una política de cooperació, d'acompanyament als seus països amb garantia de retorn, que arribaran sans, i en polítiques de cooperació en aquests països, tal vegada sí que puguin tornar i tal vegada ens estalviarem qualque mort. Però vostès, el Partit Popular, s'estimen més posar *flejes dinámicos antiasalto*, *difusores líquido irritante antivandálico*, *red de alambres*, *malla antitrepa*, *concertinas*, etc. Nosaltres pensam que hi ha altres formes de gastar els doblers per lluitar o per intentar evitar això.

Jo, si a vostès els sembla, en el punt en què demana l'*in voce* podria ser, després d'instar el Govern de l'Estat espanyol, augmentar en els següents pressupostos anuals, i així ja estarem dins l'any 2015, l'any 2016, sense posar una quantia; si són 100 euros més ja haurem aconseguit qualche cosa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago.

(Remor de veus)

Sí, se suspèn per un temps de dos minuts perquè es puguin posar d'acord els grups.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, presidenta, en principi es votarien les quatre, sembla, que per assentiment, i quedaria talment com està redactat.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. En conseqüència quedaria aprovada per assentiment la Proposició no de llei RGE núm. 10514/13.

2) Proposició no de llei RGE núm. 10567/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a programes d'estiu i menjador.

Passarem ara al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 10667/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programes d'estiu i menjador. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Avui parlar de pobresa infantil en un país desenvolupat no significa en la majoria dels casos no tenir cobertes les necessitats bàsiques ni tampoc significa necessàriament no poder tenir accés a l'educació ni a la sanitat pública, però sí que pot significar una major possibilitat de fracàs escolar o de problemes de salut. Tot i que la pobresa infantil no s'acaba en el que s'entén com a pobresa econòmica, és evident que en un context familiar de manca de recursos és el primer pas d'aquesta situació.

Les famílies amb problemes econòmics han augmentat d'una manera molt important durant els darrers anys, així el primer indicador d'una situació de pobresa es produeix quan d'alguna manera els infants no tenen cobertes les seves necessitats més bàsiques, és a dir, no tenen garantida una alimentació adequada i equilibrada i pateixen desatenció en el seu dia a dia o bé viuen en habitatges que no compleixen les condicions òptimes.

Pobresa infantil, però, no significa només no poder satisfer les necessitats bàsiques, en un àmbit familiar de penúries econòmiques és més fàcil que es produeixi un procés de desatenció i empobriment de l'atenció als fills no només en l'àmbit econòmic, això pot voler dir que els infants no reben atenció necessària dels seus pares pel que fa a qüestions com ara l'àmbit escolar i formatiu, el temps lliure o el lleure o bé la

vinculació a l'entorn social. Tot això desencadena una sèrie de conseqüències sobre l'infant derivades d'aquesta manca d'atenció, desprotecció i inseguretat. Aquest procés d'empobriment pot provocar problemes psicològics i de salut, aïllament de l'entorn, fracàs escolar, rebuig social, desvaloració personal, etc.

En definitiva, la pobresa infantil poc a poc crea una espiral de pobresa que afectarà l'infant durant les diferents etapes de la seva vida, en primer lloc, el situa en una posició de vulnerabilitat i risc, que segons com pot esdevenir en situacions d'exclusió social i laboral; en funció d'aquestes trajectòries els processos d'empobriment poden donar lloc al que s'anomena la pobresa intergeneracional, és a dir, la tendència a perpetuar patrons de conducta, estils i actituds que reproduïxen les mateixes dinàmiques de funcionament, necessitats i expectatives.

La manca de béns, d'accés a una vida digna, a la satisfacció de les necessitats bàsiques, el fet de no disposar de les mateixes oportunitats que la resta, no solament és un factor important i de primer ordre per als individus i les famílies que ho pateixen, sinó que també és un factor de risc determinant per a les futures generacions que neixen, viuen i creixen en aquests espais i entorns de risc, vulnerabilitat i exclusió social.

La pobresa infantil, entre altres coses, vulnera els drets dels infants, drets que són reconeguts des de diferents organismes internacionals i administracions per garantir entre d'altres el dret a la protecció, la participació, l'educació, la salut i alhora han de garantir el ple desenvolupament de l'infant en totes les seves dimensions.

Pel que fa a l'educació, he de dir que a banda de garantir la l'accés gratuït a l'article 28 de la Convenció de Drets dels Infants, va aquest article una mica més enllà del contingut de l'article 29, aquest article diu que l'educació ha de servir per desenvolupar al màxim la personalitat, els talents i les aptituds de cada infant. D'altra banda, l'article 31 de la Convenció dels Drets dels Infants reconeix el dret al descans, al lleure, al joc i a les activitats recreatives pròpies de la seva edat, així com a participar lliurement a la vida cultural i artística.

Per la seva banda la Convenció dels Drets dels Infants declara que tots els nins i nines tenen dret a un nivell de vida que sigui prou bo com per satisfer les seves necessitats físiques i mentals i afegeix que els governs han d'ajudar les famílies i els tutors que no disposin de recursos per fer front a aquestes necessitats, principalment pel que fa a la nutrició, el vestit i l'habitatge.

Avui, la pèrdua de llocs de feina, la manca de creació de noves ocupacions de qualitat i estables, la manca de prestacions socials ajustades a les necessitats bàsiques de les famílies acaba per tenir conseqüències evidents en la vida de moltes de les famílies quan, cada cop més, pares i mares perden la feina o es troben en una situació laboral precària, l'atur acaba afectant les possibilitats reals de moltes famílies per cobrir les necessitats dels seus membres i, especialment, les dels seus infants.

En aquest sentit, les entitats que treballen en el sector de l'infància fa temps que detecten -i així ho han manifestat a la Ponència de la Infància que tenim constituïda en aquest parlament- que hi ha nins i nines que no duen a terme una correcta i suficient alimentació. La representant d'UNICEF va manifestar a la Ponència de la infància parlamentària que a les Illes Balears el 31% de les llars de les Illes tenen dificultats per arribar a final de mes i que les polítiques d'austeritat, la manca d'ajudes monetàries, la minva de les beques estan provocant una alimentació deficient, una convivència debilitada i el desenvolupament dels infants afectats.

Així, el representant de la Universitat de les Illes Balears va manifestar en aquesta mateixa ponència que per als nins i nines sense recursos bàsics les vacances escolars no signifiquen el mateix que per als infants amb recursos suficients.

El representant de la FEIAB va dir a la darrera compareixença de la Ponència de la infància que a les Illes Balears hi ha infants que pateixen fam, que a les Illes Balears hi ha nins i nines que passen gana, no va parlar de malnutrició, va parlar de gana, de fam com a conseqüència de la situació de dificultat dels seus progenitors amb ingressos reduïts o en situació d'atur.

Les organitzacions no lucratives reclamen reforçar les ajudes per a l'alimentació amb l'objectiu de garantir que les famílies tinguin accés a aliments essencials com la fruita, la verdura, la carn o el peix fresc cada dia. Per tal d'assegurar una correcta alimentació també es demana augmentar les beques de menjador que alhora ajuden, juntament amb el servei d'acollida, que els infants romanguin a l'escola i no pateixen desatenció en quedar-se sols a casa o al carrer.

En l'àmbit de l'educació no formal els espais de socialització que suposen els esplais, les activitats culturals, l'esport, les sortides de lleure, les colònies ajuden a compensar les mancances de tipus afectiu, educatiu, de relació o d'hàbit d'higiene que l'infant pot tenir en la seva família, a banda que ajuden també a evitar el seu aïllament a través de la socialització, la vinculació amb el territori, les relacions comunitàries, la participació col·lectiva, etc.

A més a més, el fet que molts d'aquests espais els gestionin professionals de l'educació social i de l'educació al lleure ofereix un suport i un acompanyament extra als infants que ho necessiten. No tots els infants que voldrien accedir a fer activitats d'aquests tipus ho poden fer, ja sigui perquè la seva família no en pot afrontar el cost o bé perquè no hi ha suficients places disponibles. Es tracta doncs d'un àmbit en el qual la desigualtat d'accés és encara important, aquesta mena d'activitats és important que pugui ser present tant en l'etapa infantil, primer, com més endavant durant l'adolescència, període en el qual s'augmenta el risc d'exclusió social.

A les Illes Balears tenim infraestructures educatives que queden tancades durant el període no lectiu i són infraestructures que podrien posar-se al servei d'uns programes educatius, formatius, d'oci que tinguin vinculació amb el servei de menjador, perquè aquests nins, dins un ambient normalitzat, puguin tenir totes aquestes necessitats cobertes també durant el període no lectiu.

Per tant, consideram que davant els testimonis que tenim a la Ponència d'infància en què contínuament assenyalen que a les Illes Balears hi ha infants que pateixen fam -i així es va manifestar exactament a la darrera compareixença del representant de FEIAB-, nosaltres consideram oportú mantenir i demanar que s'aprovi aquesta proposició no de llei que té tres punts: el primer "instar el Govern balear que s'implantin programes formatius, educatius, lúdics durant el període no lectiu als centres docents públics adreçats al seu alumnat".

El segon punt: "instar el Govern balear que els programes formatius d'estiu duguin acompanyada l'oferta complementària del servei de menjador durant els dies que duri l'activitat educativa no lectiva".

I el tercer punt: "instar el Govern balear que cap infant sense recursos econòmics inscrit als programes d'estiu quedi sense accés a les activitats educatives ni al servei de menjador durant l'estiu per motiu de no poder fer front al seu cost."

Crec que la prioritat del Govern balear i d'aquest parlament hauria de ser la lluita contra la pobresa i en aquest sentit aquesta proposició no de llei indica un camí.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. Per fixar posicions i pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. El nostre grup parlamentari donarà suport a aquesta proposició no de llei, als tres punts que ja ha detallat la parlamentària ponent i... perquè ens sembla que efectivament, com ella ha acabat la seva intervenció, és una de les fórmules per poder garantir una necessitat que cada vegada està més constatada a la nostra comunitat autònoma.

La veritat és quan es parla de menjadors escolars i si un... o es parla de l'activitat que vostès diuen, de l'escola d'estiu, crec que ens ha d'impressionar el canvi que s'ha produït escassament des de l'any 2008 a l'any 2014 en la nostra comunitat autònoma, no? A l'any 2008, anterior a l'any 2008 es reclamaven les escoles d'estiu obertes i es reclamaven els campaments perquè pràcticament hi havia un nivell d'ocupació tan elevat que tota la família, pare i mare, aconseguia feina els mesos d'estiu i el problema que teníem era que no sabien on deixar els nins, a les escoles, perquè el pare i la mare feien feina i no tenien qui cuidàs les criatures i ara, en set anys, en sis anys ha canviat radicalment, el problema és que tenim pares i mares desocupats

o amb moltes... amb contractes absolutament en precari i una situació de pobresa que fa que molts de nins no tinguin garantida les ingestes bàsiques.

Vull dir, la necessitat que les escoles siguin utilitzades a l'estiu ha canviat radicalment en sis anys en la nostra... d'existència, no?, sis anys és molt poc per a un país, no?, quan estàvem en una economia en creixement era necessari perquè pràcticament hi havia plena ocupació els mesos d'estiu, i ara és per garantir que hi hagi a les escoles d'estiu menjadors escolars per poder donar cobertura d'una ingesta alimentària als infants que no la tenen garantida, i cada vegada és més necessari.

Ens donaran dades que ha crescut... la taxa d'atur s'ha reduït, que la Seguretat Social ha augmentat i nosaltres els contestarem que el que no ha augmentat..., no s'han creat llocs de feina, el que es crea són contractes laborals, de tres a sis mesos, que si es computen el total d'hores de l'any 2008 o de l'any 2011 comparat amb les de l'any 2013 de la Seguretat Social s'han perdut hores de Seguretat Social perquè el que hi ha són molts de contractes temporals que es donen d'alta a la Seguretat Social i som davant una economia de subsistència, es creen... la majoria de la nostra població té contractes de tres, dos, com a màxim sis mesos. I amb això no es fa un projecte de vida, això ja ho tenim clar, però no es tenen garantides les necessitats bàsiques de la població, i els infants han d'estar preservats d'aquesta situació.

Una d'aquestes vies és sens dubte que els menjadors escolars funcionin tot l'any, funcionin amb beques, funcionin a través de cooperatives de pares, funcionin amb totes les possibilitats creatives i legals que se'ls acudeixen, a aquests pares, per poder garantir la ingesta d'aliments dels menors d'aquell col·lectiu que seria aquell centre escolar.

Hi ha altres bandes..., em consta sobretot a la zona d'Andalusia que el que s'ha fet ha estat deixar als pares els espais dels centres escolars, el menjador i la cuina, i els pares entre tots elaboren el menjar perquè cada un posa un euro o mig euro, el que poden, i efectivament d'on hi ha poc es fa molt quan hi ha aquest treball col·lectiu. I això, s'han de crear aquestes fórmules.

Creim que és una proposició no de llei que és oportuna, que hi ha temps, té temps suficient el Govern per poder-se adaptar als mesos de juny, juliol i agost, som ara el mes de març, i per tant pensam que aquestes escoles s'han de poder utilitzar, i a més a més amb tota l'activitat que vostè ha dit, de caràcter lúdic, reforç educatiu, perquè hi ha molts d'infants que tenen ja dificultats, vull dir, nins que estan en situació d'estrès, que els pares estan en situació d'atur, que no tenen les ingestes bàsiques garantides, l'atenció i la concentració no és la mateixa; el nivell de rendiment d'un nin que té totes les seves necessitats cobertes, que hi ha una situació no... estressant a ca teva, davant un nin que no té les necessitats cobertes i hi ha una situació estressant a ca seva la situació no és la mateixa, no està amb les mateixes condicions d'igualtat, no tenen possibilitat d'atenció i concentració un i altre amb els mateixos nivells.

A mi també encara em ressona la frase que vostè va dir, que vostè ha mencionat d'un dels representants de la Federació de defensa dels menors: "A la nostra comunitat autònoma hi ha nins que passen fam", crec que ens va donar una lliçó a tots els parlamentaris, quan jo record aquí una ponència, amb la consellera d'Afers Socials, que discutíem si estaven desnodrits o no desnodrits, passen fam, digui'n-li el nom que vulguin, passen fam, ho va dir un representant de més de deu entitats federades en defensa del menor! I record una vinyeta d'*El Roto*, que crec que és un dels gràfics excel·lents de l'Estat on hi havia una mare i una nina i la nina demanava a la mare "*¿mamà, què és eso de la desnutrición?*", i la mare li contesta: "*lo que en tiempos de tu abuela era pasar hambre*" Idò això ens va recordar, amb una paraula molt clara i molt concreta aquella persona.

Si davant això no actuam és que som uns necis i aquest país no ens mereix, aquest país es mereix altres parlamentaris i es mereix altres dirigents. Es passa fam a la nostra comunitat autònoma, ho diuen les entitats, ja no ho diu l'oposició! Per què serveixen les ponències? Hem de reaccionar de qualque manera.

Crec que aquesta és una fórmula, com altres, si no és possible aquesta, pactem-ne d'altres, però crec que el Parlament sí que s'ha de posicionar davant aquest diagnòstic que ens va fer el representant de la Federació d'associacions en defensa del menor. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Sra. Antònia Vallès, per un temps també de deu minuts.

LA SRA. VALLÈS I RAMIS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Com bé vostès diuen, la situació de crisi que patim fa un parell d'any continua essent preocupant i les famílies que ho pateixen són moltes i els nins i nines són molt vulnerables a les situacions de les seves famílies. Per a aquest govern ha estat una prioritat des del principi i així ho ha anat demostrant augmentant el pressupost de les partides de serveis socials i molt especialment als menors.

Per aquest motiu, l'Oficina del Menor es posà en contacte amb els serveis socials dels diferents municipis i amb els centres educatius per si havien detectat qualque cas de desnutrició infantil per causes econòmiques o per falta de recursos que impedisin accedir als aliments. Aquest informe va reflectir que de desnutrició no n'hi havia.

Malgrat això, el Govern de les nostres Illes és ben conscient de les necessitats de moltes famílies i especialment dels més petits, les àrees de Serveis Socials d'aquesta comunitat conjuntament amb els distints serveis socials dels ajuntaments i moltes associacions sense ànim de lucre lluiten diàriament per donar ajuda i suport a totes aquestes persones, i hem de dir que

fan una gran feina. I, com que aquest govern és ben conscient que les beques de menjador són fonamentals, ha fet un gran esforç perquè siguin una realitat, els hem de recordar que va ser el Govern del pacte el que va disminuir un 30%, entre l'any 2007 i el 2011, les beques de menjador i transport escolar i que va haver de ser aquest govern el que ha pagat les beques de menjador de l'any 2010-2011, 2011-2012, un total d'1.247.418 euros. No basta treure les convocatòries d'ajuda per als menjadors escolars, també s'han de fer efectives perquè si no, no anam enlloc.

El Partit Socialista en aquesta proposició no de llei, al primer punt, demana instar el Govern de les Illes Balears que s'implantint programes formatius, educatius i lúdics durant els períodes no lectius als centres docents públics de les Illes, però com vostès bé saben, en el període no lectiu són organitzats per les corporacions municipals entitats que tenen competències en aquesta matèria i qualsevol proposta o iniciativa sobre el tema de fer activitats en períodes no lectius s'ha de consultar als esmentats organismes locals.

Pel que fa referència al segon punt, programes formatius d'estiu que duguin acompanyada l'oferta complementària del servei de menjador durant els dies que duri l'activitat educativa no lectiva, també dir-los que l'oferta complementària vinculada als programes formatius d'estiu és gestionada també per les entitats locals, en el marc dels programes educatius lúdics.

I pel que fa al tercer punt, que cap infant sense recursos econòmics als programes d'estiu quedi sense accés a les activitats educatives ni al servei de menjador durant l'estiu, de no poder fer front al seu cost, tornam allà mateix, són les corporacions locals les quals són les competents en l'organització d'activitats i programes educatius durant el període no lectiu, i s'entén que seran aquests organismes els encarregats d'arribar a les mesures pertinents amb la finalitat de donar resposta a les necessitats bàsiques dels infants que s'inscriuïn en els esmentats programes i que acreditin trobar-se en una situació econòmica desfavorable.

Jo crec que no hi ha ningú millor que l'entitat governamental que està més a prop del ciutadà, en aquests serien els ajuntaments dels diferents municipis, per poder ajudar els conciutadans, són les que tenen competències en aquesta matèria i, a més, els que poden actuar més aviat per poder donar suport a tots aquells infants que ho necessiten, perquè normalment coneixen millor els seu veïns i les seves necessitats.

Per això, votarem en contra d'aquesta proposició no de llei, perquè no és competència del Govern sinó dels diferents ajuntaments dels municipis dur a terme aquests programes formatius, educatius, lúdics i l'oferta complementària del servei de menjador durant els dies no lectius. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vallès. I seguidament, té la paraula, per contradiccions, i per un temps de cinc minuts, la diputada Sra. Conxa Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Per desgràcia, Sra. Presidenta, jo no sé què ha de passar, què han d'escollar els diputats d'aquest parlament perquè reaccionin davant una situació que denunciï totes i cadascuna de les compareixences, de les representants de les entitats que són convidades a aquesta Ponència d'infància; què esperen, a acabar les conclusions d'aquí no sé quants mesos? Estan dient: hi ha nins que pateixen fam. Què esperem, a delegar les competències municipals perquè actuïn els ajuntaments, quan els ajuntaments tenen a sobre una reforma de l'administració local que els llevarà les competències de serveis socials?

Vostès eliminen, lleven les competències en matèria de serveis dels ajuntaments, de les corporacions locals, quan una mare vagi amb els infants a demanar una ajuda per a una escoleta d'estiu, els diran: perdoni, no tenim competències, se'n vagi a una altra instància a demanar aquestes ajudes. Però què m'estan contant! Què estan contant! Què els ajuntaments són els responsables? Vostès els lleven les competències, per favor! Argumenti una altra cosa, digui una altra cosa, però no anomeni els serveis socials municipals; que, precisament, els serveis socials municipals, actualment, estan sobrepassats, és que no poden donar atenció a totes les demandes que tenen; és que han pujat un 30% les demandes socials, per la qüestió de la pobresa, per qüestió que tenim una situació d'un nivell d'ocupació miserable, amb contractes de tres mesos. Els contractes temporals han crescut un 28% en aquesta comunitat, són contractes, els contractes inferiors a tres mesos han crescut un 59%, hi ha més de 50.000 persones que no tenen ni una sola ajuda, ni una sola prestació.

Però si ho diuen des d'Europa, que tenir una feina a Espanya no significa sortir de la pobresa, tenir una feina a Espanya, amb la reforma laboral que tenim, amb la davallada del poder adquisitiu i amb la davallada dels salaris, significa que hi ha milions de persones que viuen en pobresa, 3 milions de persones a Espanya viuen sota el llindar de la pobresa, gràcies a les polítiques de brots verds que aplica el Partit Popular, polítiques que recuperen els beneficis de les empreses, però no les millores dels treballadors.

Per tant, és que no entenc què han d'escollar més, per què fem ponències? Què diran quan acabem les ponències? La conclusió serà la mateixa, hi ha nins que passen fam, què farem, què farem? No podem avançar un poc la resposta a aquesta necessitat?

La veritat, eh! Jo estava oberta que vostès em diguessin: miri, Sra. Obrador, dels punts que estan aquí, nosaltres pensam que d'aquesta manera no, però d'aquesta manera sí, som partidaris, anem a articular un sistema perquè aquest estiu puguin donar menjar des de les escoles; però no em pensava mai que fossin vostès, que tinguessin vostès aquest nivell d'insensibilitat front d'un problema molt greu. Vostès ho fien tot a programes de Televisió Espanyola, Toñi Moreno, que és la cara i ulls de l'aposta del Govern del Partit Popular en la resposta del benestar social d'aquesta població, programes de televisió on la gent va a explicar el seu drama personal i telefona un senyor des de Galícia i diu: jo li donaré feina a aquesta senyora. Vostès ho fien tot a això, perquè l'estat del benestar, la xarxa de protecció de l'Estat desapareix, i ara aquí ho acaben de demostrar.

Vostès no volen moure res, no volen moure ni una peça perquè aquests nins puguin menjar aquest estiu, nins que no tenen absolutament res, nins que pateixen fam, tal i com ens varen contar l'altre dia a la Ponència d'infància que tenim en el Parlament, constituïda, precisament, per poder conèixer quina és la situació. Ens havíem d'avançar, podíem avançar-nos a les conclusions d'una ponència que s'hauran d'empassar, perquè el que dirà serà això, però no ho volen fer, perquè vostès s'estimen més invertir en altres històries que no són el benestar social de la infància i la família.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. Passarem idò a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 10567/13.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència, queda rebutjada, per 9 vots en contra i 5 vots a favor.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS